

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.44/2023/7.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. március 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2022. december 13. napján kihirdetett 20.B.14/2022/64. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az eljárás során lefoglalt, helyesen a bűnjeljegyzék 7. tétele alatti típus típusú személygépkocsit, 8. tétele alatti 2 db rendszámú rendszámablát, 9. tétele alatti 2 db indítókulcsot a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatal Bj.II.19/2022. szám alatt bevételezte.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terhelt1 I. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény - a továbbiakban: Btk. - 176. § (1) bekezdés IV. fordulat (3) bekezdés] és hulladékgazdálkodás rendjének megsértésének büntette [Btk. 248. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 6 év fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetésre, mellékbüntetésként 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította az előzetes fogva tartásban töltött időt és megállapította, hogy a terhelt abból legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Ezen túlmenően I. rendű vádlottal szemben 80 000 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el, s az eljárás során lefoglalt 3 000 forintot a kiszabott vagyonekobzás és a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta. A bűnjelként lefoglalt tárgyak közül a mobiltelefonok, az amfetamin por és a konyhai mérleg elkobzásáról rendelkezett, míg a Miskolci Törvényszéken Bj.I.214/2022. számon bevételezett földminták lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányságon T.31/2021. szám alatt bevételezett típusú személygépkocsit, rendszámablát, indítókulcsokat, forgalmi engedélyt és törzskönyvet - lefoglalásuk megszüntetése mellett - tanúl egyéb érdekelt részére rendelte el kiadni. Kötelezte továbbá Terhelt1 I. rendű vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen két irányban jelentettek be fellebbezést.

[3] Az ügyészség Terhelt I. rendű vádlott terhére, személyt érintően eltérő tényállás megállapítása, a hulladékgazdálkodás rendjének megsértése büntette körében a folytatólagosság megállapítása, az I. rendű vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabása, valamint a szabadságvesztés tartamának felemelése és a lefoglalt típus személygépkocsira vagyonelkobzás elrendelése érdekében terjesztett elő jogorvoslatot.

Indokai szerint az elsőfokú ítélet első tényállási pontja részben megalapozatlan, mivel a törvényszék személy részére való kábítószer értékesítést nem látta kétséget kizáróan bizonyítottnak, amely részbeni megalapozatlanság olyan hiányosságon és logikai következetlenségen alapul, amely rendelkezésre álló bizonyítékok teljeskörű és ellentmondásmentes értékelésével kiküszöbölhető. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta részleteiben és összefüggéseiben is értékelni a lehallgatási anyag vonatkozó részeit, amelyek részleteiben és időszerűségükben, valamint a kábítószer minőségére vonatkozó kijelentésekben is olyan mértékű egyezőséget mutatnak, melyek alapján a beszélgetések egyértelműen egymáshoz kapcsolódnak. További álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a pénzbüntetés kiszabását mellőzte, mivel ítéletének indokolásában I. rendű vádlott vagyonaként többek között a lefoglalt típus gépkocsi tulajdonjogát is felsorolta. Tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a típus személygépkocsit kiadását rendelte el, ugyanis azt I. rendű vádlott rendszeresen és az elkövetés tettenérése során is használta. A kiszabott szabadságvesztés büntetés pedig eltúlzottan enyhe, nem felel meg a bünteteskiszabási elveknek és a büntetési céloknak, ezért lényegesen hosszabb tartalmú szabadságvesztés kiszabása indokolt a pénzbüntetés kiszabása és további vagyonelkobzás elrendelése mellett.

[4] A védő a részére nyitva álló törvényi határidőben elsődlegesen a kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában felmentés, másodlagosan e cselekmény kapcsán eltérő minősítés megállapítása érdekében élt perorvoslattal, harmadlagos indítványa pedig a büntetés enyhítésére irányult. Fellebbezése írásbeli indokolásában megismételte az elsőfokú eljárásban rögzített azon álláspontját, amely szerint I. rendű vádlott tagadó tartalmú vallomására tekintettel nem bizonyosodott be kétséget kizáróan a kábítószer érintő cselekmény elkövetése. A téves minősítést célzó álláspontja kapcsán azt is kifejtette, hogy még a kábítószer birtoklásának bűncselekményét is csak szándékosan lehet elkövetni, de I. rendű vádlott tévedésben volt, hiszen nem tudta, mit tartalmaz a csomag, amit talált és magához vett. Hangsúlyozta, hogy nem bűncselekmény, ha valaki felvesz egy csomagot és az autójába teszi anélkül, hogy megnézné annak tartalmát, I.r. vádlott tévedése kapcsán pedig gondatlanság sem állapítható meg. A büntetés enyhítését célzó indítványa körében az enyhítő körülményekre hivatkozott, illetőleg azt kifogásolta, hogy mivel a korábbi elítéltetések vonatkozásában már bekövetkezett mentesítés, ezért erre hivatkozni a BH2019. 154. számú eseti határozatban írtakra is tekintettel nem lehet.

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.442/2022/3. számú észrevételében az ügyészségi fellebbezést az ítélet részbeni megalapozatlansága és a büntetés súlyosítása

érdekében - annak indokai alapján - fenntartotta, a védelmi fellebbezést pedig alaptalannak találta.

Kifejtette, miszerint I. rendű vádlott azzal kapcsolatos szavahihetősége, hogy soha nem árult kábítószer, megdőlt, ezért is téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja, amely szerint a személynél történt leplezett eszköz alkalmazásával rögzített telefonbeszélgetések tartalmával összefüggésben nem bizonyítható, hogy azok kábítószer adásvételére vonatkoztak, hiszen egyéb1 és egyéb2 folytatott beszélgetésekhez hasonlóan ezen konspiratív beszélgetések is kábítószer értékesítésével függtek össze. A tényállás ezen részbeni megalapozatlansága az ügyiratok tartalma - a megjelölt lehallgatási anyag - alapján és helytálló ténybeli következtetéssel kiküszöbölhető. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a hulladékgazdálkodás rendje megsértésének a Btk. 248. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző alakzata tartós tevékenységet feltételez, így a bűncselekmény nem folytatólagos, illetve hogy a személygépkocsi vonatkozásában a vagyoneklobzás alkalmazásának törvényi feltételei nem állnak fenn. Ennek kapcsán utalt arra is, hogy az elkobzásának sincs helye, ugyanis átalakítás hiányában a gépjármű a bűncselekmény elkövetési eszközének sem tekinthető. Mindezek okán az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, a tényállásnak az ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján történő helyesbítésére, a büntetés súlyosbítására, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[6] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész a fellebbviteli főügyészség észrevételében írtakkal egyezően tett indítványt az elsőfokú ítélet megváltoztatására. A védő a fellebbezését és az írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta, illetve a büntetés oly mértékű enyhítését kérte, hogy a szabadságvesztés fokozata fegyház helyett börtön legyen.

[7] A fellebbezések nem megalapozottak.

[8] A jogorvoslatok irányára tekintettel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése értelmében teljes volt a felülbírálat, azaz a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást a perjogi szabályok, a tényállás megalapozottsága, a bűnösség, a cselekmények jogi minősítése, a büntetéskiszabás és egyéb kérdések vonatkozásában is arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió).

[9] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, nem vétett sem abszolút [Be.608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan súlyos relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárva az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás utasítását eredményezné.

[10] A törvényszék a Be.163. § (1), (2), (3) bekezdéseiben írt ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett és megalapozott tényállást [Be. 561. § (3) bekezdés c) pont] állapított meg, mely a Be. 591. § (1) bekezdésében meghatározott tényálláshoz kötöttség elve folytán a másodfokú eljárásban is irányadó volt. A tényálláshoz kötöttség elvi indokát a bizonyítékok értékelésére vonatkozó törvényi rendelkezések adják, amelyek szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító ereje. A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg [Be. 167. § (3) és (4) bekezdése]. E szabályozás biztosítja a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerint szabad értékelését, illetőleg védik az elsőfokú bíróság mérlegelését.

[11] A tényálláshoz kötöttség a másodfokú eljárás egyik legfontosabb ténykérdést rendező szabálya. Mind a tényállás helyesbítését célzó ügyészégi fellebbezés, mind az I. rendű vádlott felmentését, valamint az eltérő minősítést célzó védelmi fellebbezés részben a bizonyítékok törvényes elsőbírósági értékelésén keresztül támadták a megalapozott tényállást, mely azonban az idézett elv folytán eredményre nem vezethetett. A törvény kivételesen engedi meg az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól való eltérést, mégpedig csakis abban az esetben, ha az ítélet megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le [Be. 591. § (1) bekezdés]. Hangsúlyozni kell, hogy eltérő tényállás megállapításának alapvető feltétele a tényállás megalapozatlansága (BJD8349.). Ha a tényállás megalapozott, akkor még felmentő határozat érdekében sem lehet eltérő tényállást megállapítani pusztán a bizonyítékok eltérő értékelésével (BJD7761., BJD8377.). Ez a jogi tartalom áll annak a megállapításnak a háttérében, amely szerint a mérlegeléssel megállapított tényállás támadása a bizonyítékok felülmérlegelésével, illetőleg annak útján nem lehetséges. A Kúria EBH2019. B.9. számon közzétett határozatában kifejtettek szerint a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma nem a megalapozatlanság kiküszöbölését korlátozza, hanem az elsőfokon lefolytatott bizonyítást védi.

[12] Kétségtelen azt is, hogy a tényállás hiányosságainak pótlása, felderítetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, ahogy a helyes ténybeli következtetés levonása nem a felülmérlegelés tilalma alá esik, hanem éppen a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze abban az esetben, ha az így módosult eltérő tényállás a felmentett vádlott bűnösségének megállapításához vagy bűnösnek kimondott vádlott felmentéséhez vezethet. Azonban minden esetben a tényállás módosításának alapja az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyíték. A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a másodfokú bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. Nem mondhatja azt az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokra (vallomásra), hogy azt nem fogadja el és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, továbbá nem egészítheti ki, illetve módosíthatja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egy általa el nem fogadott bizonyíték alapján. A másodfokú eljárásban az eltérő bizonyíték-értékelés (felülmérlegelés) tilalmának általános érvényű elve azt jelenti, hogy a másodfokú bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelt érdemlőségéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette.

[13] Mindezek előrebocsátása azért vált szükségessé, mivel a fellebbezésében mind az ügyészség, mind a védő - a felmentést, valamint az eltérő jogi minősítést célzó perorvoslatában - a bizonyítékok saját szempontú értékelése alapján tett megállapításokat az I. rendű vádlott terhére rótt kábítószer-kereskedelem büntettét érintően és helyenként a bíróság által lefolytatott bizonyítás alapján rendelkezésre nem álló bizonyítékok vagy a logikai láncolat hiányát az ügyészség I. rendű vádlottra terhelő, míg a védő e vádlottra kedvező megállapításokkal és következtetésekkel pótolta. A bíróság azonban az ügydöntő határozatát kizárólag a lefolytatott bizonyításra és az ennek alapján rendelkezésre álló bizonyítékokra alapozhatja.

[14] Az elsőfokú bíróság ellenőrizhető módon rögzítette a ténymegállapításhoz, valamint az általa alkalmazott anyagi és eljárásjogi szabályokhoz vezető indokait, következtetéseit, álláspontját. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettsége körében nem mulasztott, hanem annak mind terjedelmét, mind színvonalát és meggyőző erejét tekintve maradéktalanul eleget tett. Részletesen megindokolta, hogy a kábítószer-kereskedelem büntette kapcsán - egyébként egyértelműen mérlegelés útján - megállapított ítéleti tényállását milyen bizonyítási szempontrendszer és ezen belül milyen bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság az ügy eldöntése szempontjából lényeges személyi és tárgyi jellegű közvetlen, közvetett és származékos bizonyítékokat megvizsgálta és azokat egyenként és összességében is hibátlanul, a logika törvényei és az észszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte. Vizsgálta az I. rendű vádlott vallomását, egyéb³ terheltként tett vallomását, valamint személy, egyéb⁴, egyéb⁵ vallomásait, továbbá tanú¹, tanú³, tanú² tanúk vallomásait, a tárgyi és okirati bizonyítékokat, a lehallgatás anyagát, mely bizonyítékokat gondosan és több oldalról elemezte, s nem vétett hibát a mérlegelés során. A terhelő és mentő bizonyítékokat egyenként is és összességében is értékelte és nem tévedett, amikor I. rendű vádlott vallomásával szemben a fő tényeket egyéb⁵ és egyéb³ terheltként tett vallomásai alapján állapította meg.

[15] A kábítószer-kereskedelem büntette tekintetében az elsőfokú ítélet indokolása minden lényeges szempontrendszert figyelembe véve és kifejtve jutott el oda, hogy kétséget kizáró bizonyossággal megállapíthatónak látta azt, miszerint Terhelt¹ I. rendű vádlott amfetamin hatóanyagot tartalmazó speed port szerzett meg azzal a céllal, hogy e kábítószer tovább értékesítse, 2021. április 19-én jelentős mennyiségű kábítószer szállított helyiségről helyiség² irányába közlekedve, valamint egyéb³ és egyéb⁵ részére több alkalommal is speed típusú kábítószer értékesített. Az indokolásból jól nyomon követhető, hogy az elsőfokú bíróság milyen indokoknál fogva nem fogadta el I. rendű terhelt e körben tett tagadó vallomását, ugyanakkor az is, hogy milyen okból nem vált kétséget kizáróan bizonyított tényné, hogy I. rendű vádlott kábítószer értékesített személy részére. Egyet kellett érteni a törvényszékkal, miszerint személy és I. rendű vádlott között rögzített telefonbeszélgetéseket tartalmazó lehallgatási anyag tartalmából nem következik okszerűen, hogy személy az általa elfogyasztott kábítószer Terhelt¹ I. rendű vádlottól szerezte meg és ilyen megállapításra helyes ténybeli következtetéssel sem lehetett eljutni. Szükséges hangsúlyozni, hogy a közvetett bizonyítékok értékelésénél a legfontosabb, hogy az adott változatot megalapozzuk, és kizárjunk minden ezzel ellentétes változat lehetőségét. Amennyiben ugyanis lehetséges más verzió is, vagyis azt nem sikerül bizonyítani, hogy csak az a változat reális és alapos, amelyet a maga részéről fenn kíván tartani, a bizonyítás nem vezethet eredményre (Kúria Bhar.II.202/2016/4. III. pont).

[16] Jelen ügyben személyt érintő és I. rendű vádlott terhére rótt tényállásrész kapcsán kizárólag közvetett bizonyíték (lehallgatási anyag) állt rendelkezésre, mellyel kapcsolatosan a következőket szükséges leszögezni.

[17] A bizonyítás az a tevékenység, amelyben a bizonyító és a bizonyítandó tények közötti büntetőjogilag jelentős kapcsolat feltárására törekszünk. A közvetett bizonyítékokon alapuló bizonyítással kapcsolatos különböző elméletek számbavétele körében ma a legelterjedtebb az ún. háló-modell. Ennek alkalmazásakor a hangsúlyt nem az egyes bizonyítékok egymáshoz való viszonyára helyezzük, hanem a bizonyítandó tényekkel egyaránt fennálló kapcsolatukra. A közvetett bizonyítékokat tehát ebben az esetben a bizonyítandó tény köti össze (lásd: Tóth Mihály: Közvetett bizonyítás, prekonceptiók és előítéletek – megjelent a Büntető ítélet igazságtartalma kiadványban, Magyar Közlöny Lap- és könyvkiadó 2010.). A bizonyító tényeknek maguknak is bizonyítottaknak kell lenniük, a közvetett bizonyítékoknak oksági kapcsolatban (és nem összhangban) kell állniuk a fő ténnyel (lásd: Kertész Imre: Antiszilánk 1995.). Amennyiben a közvetett bizonyíték operatív úton beszerzett bizonyíték, akkor az erre alapozott sejtetés, vélelmezés nem bír olyan bizonyító erővel, nem válhat olyan kétséget kizáróan bizonyított tényre, amely már büntetőjogi bizonyosságot és büntetőjogi következményt vonhat maga után.

[18] Terhelt I. rendű vádlott az eljárás kezdetétől fogva következetesen tagadta a terhére rótt kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményt, mely cselekmény bizonyítására személyt érintően kizárólag a telefonlehallgatás szolgált, amellet, hogy személy szervezetében (vizeletében) a toxikológiai szakértői vizsgálat a kábítószer jelenlétét kimutatta. személy kétségkívül fogyasztott kábítószer, de terhelti vallomása szerint azt nem I. rendű vádlottól szerezte, ezt pedig más bizonyíték, így a telefonlehallgatás anyaga sem cáfolta, tehát kétséget kizáróan nem vált bizonyítottá, hogy a kábítószer Terhelt I. rendű vádlottól szerezte meg. Nem hagyható ugyanis figyelmen kívül, hogy egy adott tényből egy másik tény nem következik feltétlenül, a tények kapcsolata csak akkor bizonyítható, ha a logika törvényszerűségeinek megfelelően igazolható a viszonyuk. Abból a tényből, hogy személy szervezetében kábítószer volt és I. rendű vádlottal folytatott és rögzített telefonbeszélgetései alkalmával vele találkozót egyeztetett, illetve pizzatésztáról beszéltek, nem következik okszerűen, hogy személy vizeletében kimutatott amfetamint I. rendű vádlottól szerezte meg vagy bármikor is kábítószer szerzett volna I. rendű vádlottól. Az ügyészség által felvetett helytelen ténybeli következtetés rendszerint gondolati folyamatok logikai hiba, amikor vagy a kiinduló tétel téves, vagy az abból vont következtetés által kerül sor a szillogizmus szabályainak megsértésével egyes tények megállapítására. Jelen esetben azonban ilyen nem volt tetten érhető az elsőfokú bíróság részéről, ezért az I. rendű vádlott terhére személyt érintően eltérő tényállás megállapítására nem kerülhetett sor.

[19] A védő fellebbezésében rögzített álláspontjával szemben egyéb3 terhelti vallomása egyértelműen cáfolta Terhelt I. rendű vádlott azon védekezését, hogy az általa 2021. április 19. napján feltalált, jelentős mennyiségű amfetamin hatóanyagot tartalmazó por vonatkozásában tévedésben volt. Teljes egészében egyet kellett érteni a védő azon

felvetésével, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények csak szándékosan követhetők el és a terhelt nem büntethető olyan tény miatt, amelyről az elkövetéskor nem tudott. Azzal is egyetértett a másodfokú bíróság, hogy az valóban nem valósít meg bűncselekményt, ha valaki felvesz egy csomagot és ezt az autójába teszi anélkül, hogy megnézné annak tartalmát. Ugyanakkor I. rendű vádlott már a nyomozás során tett vallomásában akként nyilatkozott, hogy a nála feltalált és lefoglalt anyagban „valószínűleg speed van”. Ebből következően és egyéb³ I.r. vádlottra terhelő tartalmú vallomásában foglaltakra tekintettel az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy az I. rendű vádlott tudata átfogta, miszerint a nála lefoglalt anyag kábítószer, így annak továbbértékesítésével bűncselekményt követ el. Az elsőfokú bíróság e körben kifejtett indokait az ítéltábla mindenben osztotta. Azt, hogy az I. rendű vádlott kereskedett is a kábítószerrel, az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével állapította meg. E körben a lefoglalt kábítószer vonatkozásában készített vegyész-szakértői véleménynek, a szakértő nyilatkozatának, a lefoglalt kábítószer mennyiségének, de különösen egyéb³ vallomásának és I. rendű vádlottól lefoglalt konyhai mérlegen feltalált amfetamin maradványnak, valamint az erről készült vegyészszakértői véleménynek volt jelentősége, melyet a lehallgatási anyagban foglaltak is alátámasztanak.

[20] Az elsőfokú bíróság büntethetőségi akadály hiányában tehát törvényesen vont következtetést I. rendű vádlott bűnösségére és a cselekmények jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jognak. A bűnösség és a minősítés revíziója kapcsán az ítéltábla elsődlegesen azt rögzíti, hogy a Btk. 2. § rendelkezésének megfelelően az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta az elkövetéskor hatályos büntetőtörvényt. Az I. rendű vádlott bűnösségével érintett bűncselekmények közül a Btk. 248. §-a szerinti hulladékgazdálkodás rendjének megsértését ugyanis a 2021. évi II. törvény 2021. március 1-jével jelentősen módosította. Mivel Terhelt I. rendű vádlott a hulladékgazdálkodás rendjének megsértése büntetnének megvalósítására alkalmas cselekményét 2021. április 19. napján fejezte be, így a 2021. március 1. napján bekövetkezett módosítást követően a hatályos Btk. alkalmazásának volt helye (BH2022. 467.).

[21] Az elsőfokú bíróság tehát helytállóan minősítette I. rendű vádlott által megvalósított cselekményeket a Btk. 176. § (1) IV. fordulat (3) bekezdése szerinti kábítószer-kereskedelem büntetnének és a Btk. 248. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pontja szerinti hulladékgazdálkodás rendjének megsértése büntetnének. Értelemszerűen az ítéltábla nem találta alaposnak azon védelmi felvetést, amely szerint az I. rendű vádlott kábítószerrel elkövetett cselekménye legfeljebb a Btk. 176. § (1) bekezdése szerinti kábítószer-kereskedelem büntetnének minősülhet.

[22] A büntetés súlyosítására irányuló ügyészségi, illetve a büntetés enyhítését célzó védelmi perorvoslat sem mutatkozott alaposnak.

[23] A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést a törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez. A Btk. 80. § (2) bekezdése értelmében határozott

ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. A középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele.

Helytállóan határozta meg az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [61] bekezdésében a vádlottal szemben halmazati büntetesként kiszabható szabadságvesztés tartamát és annak középértékét. A büntetés kiszabása körében mindemellett a halmazati büntetéssel összefüggésben a Btk. 81. § (1), (2) és (3) bekezdések felhívása is szükséges, valamint a Btk. 79. § megjelölésével a büntetés céljára történő utalás sem maradhat el.

[24] Az irányadó bünteteskiszabási körülményeket az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta. A büntetés kiszabásakor nem maradhat figyelmen kívül az sem, hogy a jogalkotó azonos büntetési tételkereten belül a kábítószer-kereskedelem büntette kapcsán különböző súlyú cselekményeket értékel, így az irányadó büntetési tételkereten belül kell értékelni azt, hogy az elkövető a minősített kábítószer-kereskedelem büntettét a jelentős mennyiségen belül milyen konkrét – a jelentős mennyiség alsó határának 412,4 % - mennyiségre követte el.

[25] A büntetés súlyosítást célzó ügyészégi fellebbezés, illetőleg a védő harmadlagos irányú - a büntetés enyhítését célzó - perorvoslata kapcsán a bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy mennyiben osztja az ügyészség és a védő álláspontját a konkrét cselekmények és I. rendű vádlott személyének társadalomra veszélyességével kapcsolatosan. A törvényszék ezzel összefüggésben a védő fellebbezésében rögzített álláspontjával ellentétben helyesen értékelte súlyosító körülményként I. rendű vádlott büntetett előéletét, mivel a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló büntetlen előéletűek nyilvántartása jelenleg is tartalmazza az elsőfokú ítélet indokolásának [3] bekezdésében rögzített két elítéltetését.

[26] A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által a magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 15. § a) pontja szerint a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló büntetlen előéletű személyek nyilvántartásában annak az adatait kell nyilvántartani, akinek az adatait a büntettek nyilvántartásából a mentesítés folytán törölték. Ez utóbbi nyilvántartásba felvett adatokat pedig szándékos bűncselekmény miatt 5 évnél nem hosszabb végrehajtandó szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított 10 évig [2009. évi XLVII. törvény 18. § (3) bekezdés a) pont aa) alpont] kell nyilvántartani.

[27] A Btk. 98. § (3) bekezdése alapján a mentesítés nem terjed ki azokra a hátrányos jogkövetkezményekre, amelyet újabb bűncselekmény elkövetése esetén a törvény a korábbi elítéléshez fűz.

A korábbi elítéléshez tehát csak az újabb bűncselekmény elkövetése esetén kapcsolódik hátrányos jogkövetkezmény és a mentesítésnek nincs büntetőjogi hatálya, így a mentesítés nem akadályozza a visszaesés megállapításának és a különös, többszörös, erőszakos többszörös visszaeséshez kapcsolódó rendelkezések alkalmazásának. Amennyiben azonban a visszaesés megállapításának törvényi feltételei hiányoznak, a bűnismétlést súlyosbító körülményként kell értékelni. A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló büntetlen előéletű személyek

nyilvántartásának egyik célja ugyanis a büntetések nyilvántartásához hasonlóan a bírósági ítéletben foglalt büntetés és intézkedés végrehajtásának elősegítése, különösen abban az esetben, amikor a korábbi büntetőjogi szankció megismerésének alkotmányos indoka van, azt a törvény alapján jogosult szervek megismerhessék. Ez elsősorban a büntető bíróságok esetében merül fel a visszaesés megállapítása, illetőleg a bűnisméltetés mérlegelése esetén (2009. évi XLVII. törvény 14. §-ához fűzött indokolása). Erre tekintettel Terhelt I. rendű vádlott jelen esetben visszaesőnek nem minősülő bűnisméltónak tekintendő.

[28] Terhelt I. rendű vádlott által elkövetett konkrét cselekményeket és az I. rendű vádlott személyének társadalomra veszélyességét megvizsgálva a törvényszék által kiszabott büntetés a büntetéskiszabási elvekkel összhangban áll, a büntetési célok elérésére alkalmas, törvényes és tetterányos, valamint az egyéniesítésnek is megfelel. Sem eltúlzottan szigorúnak, sem enyhének nem tekinthető, melyből következően tehát sem a büntetés lényeges súlyosítására, sem annak enyhítésére nem kerülhetett sor.

[29] A törvényi előfeltételek folytán törvényes a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása és megfelelnek a törvénynek a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, feltételes szabadságra bocsáthatóságra, az előzetes fogvatartás beszámítására, a vagyonelkobzásra, az elkobzásra, a bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére és további sorsára vonatkozó rendelkezések is. Ez utóbbi körben csupán a Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőrfőkapitányságon T.31/2021. számon bevételezett bűnjelek közül a típus személygépkocsi, a rendszámtáblák és az indítókulcsok jelenlegi fellelhetőségére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezés szorult annyiban pontosításra, hogy a rendelkezésre álló iratok (29. sorszámú elsőfokú bírósági irat) adatai szerint e bűnjeleket a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatala BJ.II.19/2022. számon bevételezte.

[30] A fentieket összefoglalva a törvényszék az elsőfokú ítéletet – mivel valamennyi felülbírálattal érintett rendelkezése helyes és törvényes volt – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján a fellebbezések alaptalansága folytán helybenhagyta.

Debrecen, 2023. március 23.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke,
előadó bíró, Dr. Horváth Péter s.k. bíró

Dr. Répássy Árpádné dr. Németh Laura s.k.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 20.B.14/2022/64. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.III.44/2023/7.számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. március 23.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke